

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA



X legislatura
Tercer període

Sèrie C - Número 184
3 de setembre de 2013

Comissió d'Estudi del Dret a Decidir

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 2

SUMARI

Pla de treball
de la comissió (tram. 394-00006/10)

p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 2

La sessió s'obre a la una del migdia i vuit minuts. Presideix la presidenta del Parlament. Assisteixen la Mesa la secretària general i el lletrat major.

Hi són presents els diputats Antoni Font Renom i Jordi Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Gemma Calvet i Barot i Marta Rovira i Vergés, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Maurici Lucena i Betriu i Ferran Pedret i Santos, pel G. P. Socialista; Jaume Bosch i Mestres i Dolors Camats i Luis, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Quim Arufat Ibáñez, pel G. Mixt.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Elaboració del pla de treball de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir (tram. 394-00006/10).

La presidenta del Parlament

Bon dia als membres de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir.

Pla de treball

de la comissió (tram. 394-00006/10)

En aquesta reunió, el punt a debatre és l'elaboració del pla de treball de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir.

En aquest punt, vull recordar als membres de la Comissió que el passat mes de juliol em vaig reunir amb tots els grups parlamentaris, amb ben bé tots els representants, proposant una manera de treballar i inicialment una primera fase en la qual es poguessin plantejar una sèrie de compareixences, el més específiques i compactes possible, en el sentit de la rellevància del tema. I vaig parlar amb cada un dels grups, fent un comentari ampli respecte a les entitats o les persones que podien ser cridades a comparèixer. Van haver-hi noms que no es van fer públics, ni tampoc avui, en el sentit que no podíem parlar de persones concretes, sí d'institucions, atès que és la comissió la que ho ha d'aprovar.

En aquest sentit, el pla de treball que jo els vaig proposar, i que el tenen vostès a mans, deia que en aquesta primera fase els treballs de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir han de consistir a promoure compareixences de personalitats i experts que puguin aportar experiències i dades d'interès en aquesta matèria.

I, en aquest sentit, pensant en el Consell Assessor de la Transició Nacional, i que precisament a finals de juliol el seu president, alhora director de l'Institut d'Estudis Autònoms, el senyor Carles Viver i Pi-Sunyer, presentava el primer informe de la comissió, informe que hem conegut a través dels mitjans de comunicació i que també el tenim a mans, vaig pensar que la primera compareixença podia ser precisament la d'ell, perquè d'alguna manera marcava aquelles cinc vies que poden treballar-se o proposar-se, tant des del Parlament com des del Govern, per iniciar un diàleg amb

el Govern de l'Estat i per presentar propostes concretes d'acord amb la Constitució i la legalitat vigent.

Tenint en compte aquesta primera compareixença, també vaig considerar –i és el punt quart– que es prioritzés el coneixement d'experiències similars en l'àmbit del dret comparat. També en aquest sentit vaig trobar un corrent satisfactori per part de tots els grups, pensant en el Quebec i en Escòcia, i que aquestes compareixences poguessin ser de polítics i experts responsables dels processos de referèndums duts a terme al Quebec o el previst per al 18 de setembre del 2014 en el cas d'Escòcia.

I en un altre bloc, el punt cinquè, jo aquí sí que vull fer una aturada momentània perquè sí que ho vaig parlar amb tots, però jo mateixa vaig considerar que potser no era del tot necessari, atès que algunes d'aquestes entitats ja han vingut, o bé per la Llei de consultes o bé per altres lleis, i que potser no són tan rellevants per la Comissió del Dret a Decidir. I, en aquest sentit, algun de vostès també va dir que potser no calia. Se'ns va colar en el text definitiu. Per tant, jo mateixa esmeno el punt cinquè i el faig fora en aquest sentit, si els sembla bé, entenent que, si és necessari, ja es faria més endavant.

I hi ha un tercer bloc de compareixences, que és el format per representants d'institucions estatals i europees, com consellers permanents del Consell d'Estat i representants de les institucions de la Unió Europea, que també tenim alguns noms previstos, tant de persones que estan avui en el càrrec, com, majoritàriament, dels que hi han estat, perquè puguin tenir d'alguna manera una certa tranquil·litat o una certa llibertat per poder dir el que pensen davant d'aquests fets.

I ja dins d'aquest tercer bloc la meua proposta estava en línia de convidar, per exemple, els tres «pares» de la Constitució, com els anomenem, el Miquel Roca, l'Herrero de Miñón i el Pérez-Llorca, perquè puguin donar-nos el seu parer respecte al tema del dret a decidir, però també per conèixer la seva valoració en aquest i en altres aspectes.

Hi ha també la previsió, si els sembla bé, per donar noms, de convidar el magistrat Rubio Llorente, que va ser president del Tribunal Constitucional. No sabem si per raó de la seva edat serà possible la seva presència aquí, però sí que, si hi estan d'acord, faríem les gestions necessàries perquè pogués comparèixer davant aquesta comissió.

Després dir-los que la meua intenció –i així ho vaig dir a tots els membres de la comissió i em va semblar que hi estaven d'acord– és que, finalitzada aquesta primera fase, que jo la circumscriuria als tres mesos, o quatre, que hi som ara, o sigui al que queda d'aquest any, i durant aquests tres o quatre mesos, poguéssim parlar entre els grups per determinar quina hauria de ser la segona fase, pensant sobretot que circumscriuim aquesta primera fase a aquestes compareixences més rellevants.

Això no vol dir que si algun de vostès diu: «Voldríem que vingués aquest acadèmic o aquest magistrat o aquesta persona de tal universitat», també, des de

la Mesa de la comissió, el que hem fet –i ja ho poden tenir al seu abast– és un espai obert en el qual hem bolcat tota aquella bibliografia de persones rellevants políticament, institucionalment o acadèmicament que han parlat o han tractat sobre referèndums o sobre el dret a decidir, perquè ens doni també llum de quines són aquelles persones que podrien venir en el supòsit que consideréssim que, un cop fetes aquestes compareixences, doncs, ens interessés que poguessin venir.

Aquest espai de comunicació, que s'ha preparat des de la Direcció d'Estudis Parlamentaris, és sobretot per poder consultar el que des del punt de vista legislatiu hi ha, el que des del punt de vista jurisprudencial, també; per tant, sentències del Constitucional, resolucions o dictàmens del Consell de Garanties Estatutàries i informes amb contingut rellevant sobre el tema. Això ja poden vostès tenir-ho a mans. I, per tant, era anunciar-los aquest espai.

I res més. La meua proposta és aquesta. Jo entenia, ho repeteixo, que tots estaven, doncs, d'acord a poder aprovar aquesta primera fase, sens perjudici de poder treballar i seguir parlant d'una segona fase, que es podria aprovar o bé al final de les compareixences o bé el mes de novembre o desembre, en funció també dels diferents tràmits o tramitacions que hi puguin haver des del punt de vista parlamentari o des del Govern. Parlo, per exemple, de la Llei de consultes, que està ja en un tràmit molt avançat, que probablement serà posada a votació el mes de novembre en el Ple del Parlament i que també és una de les vies establertes per poder convocar aquesta consulta.

Així i tot, sí que dic que hi han hagut dues esmenes presentades, una per part del Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa i una altra per part del Grup Socialista, als quals jo demanaria ara que prenguin la paraula per defensar-les, per donar el seu parer, i després tindrien la paraula la resta de grups.

Per tant, en primer lloc, la senyora Dolors Camats, en nom del Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, presidenta. Entenc que vol que expliquem la nostra esmena, però entenc també que farem la valoració i el posicionament sobre el pla de treball, en general, per tant... (*Pausa.*) No, a nosaltres ens sembla correcte el pla de treball que la presidenta ha comentat; només un parell de qüestions o de comentaris.

Una, que entenem que és per a un primer moment, no?, com ara molt bé apuntava, per a un primer període.

Dos, i aprofito per posicionar-me també sobre l'esmena del Grup Socialista, que entenem que hi ha una proposta de..., entendríem, no?, la proposta del Grup Socialista com d'addició de la compareixença del president, no pas de substitució de ningú, i, per tant, en aquest sentit, no hi tindríem inconvenient, a afegir una compareixença més.

Respecte, he entès, a la supressió del punt 5, és a dir, de les compareixences de la societat civil o de les entitats, a nosaltres aquest punt 5 ens suscitava el dubte d'entendre que cal que la comissió parlamentària tingui algun vincle o alguna relació amb aquestes organitzacions, que, de fet, són les que conformen el Pacte nacional pel dret a decidir. Per tant, fer-les venir a totes probablement és excessiu –algunes, a més a més, ja han comparegut–, que no en vingui cap també ens sembla que és excessiu.

I, per tant, el que demanaríem és que, en lloc de suprimir del tot aquest punt cinquè i les compareixences que s'hi deien, el que es fes és pensar de quina manera aquesta comissió ret comptes o rep i recepciona les propostes que pugui fer el pacte nacional, les seves entitats, o de quina manera vinculem, per tant, societat civil i aquesta comissió parlamentària.

I l'última, la darrera qüestió sobre aquest pla de treball és, estant d'acord amb les propostes que s'han fet, tant les concretes com les més generals, saber com es concretaran, és a dir, com els grups hem de fer propostes a l'hora de concretar, quan es parla, doncs, d'experts, més enllà dels que s'han enumerat, o de representants institucionals, per quina via haurem de fer –en concret– arribar aquestes propostes.

Dit això, nosaltres sí que hem fet arribar una esmena del nostre grup parlamentari, perquè, tal com diu el mateix punt 1 del pla de treball presentat, aquesta comissió d'estudi té per objecte, té per objectiu, té per finalitat no només estudiar, sinó també *impulsar* les iniciatives polítiques i legislatives –polítiques d'acord amb tots els grups i legislatives que pugui emprendre aquest Parlament o aquesta comissió, però que pugui emprendre el Parlament– per tal de concretar el dret a decidir, per tal de poder exercir una consulta.

I ens sembla que queda coixa la presentació d'aquest pla de treball si no emfatitzem aquest rol d'impuls, d'estudi, però també d'impuls, d'aquesta comissió a l'hora de concretar les vies per les quals impulsar aquesta consulta o aquest exercici del dret a decidir.

És per això, i entenent que en la declaració que es va aprovar en aquest Parlament i en la voluntat dels grups que formem part d'aquesta comissió hi ha sobretot la voluntat que el Parlament centri aquest debat i que sigui l'espai de consens en què impulsar les iniciatives que tinguin més suport polític, però les que siguin també jurídicament més viables, que creiem que ens hem de fonamentar en els informes que han anat apareixent, en el de l'Institut d'Estudis Autònoms, però també en el del Consell de la Transició Nacional, però que hem d'anar concretant, no?, en quins escenaris ens movem.

Això només ho podem fer, entenem, si respectem l'acord que tenim entre els grups de donar centralitat al Parlament, si aquesta comissió va prenent acords en aquest sentit. I és per això que hem volgut detallar com s'haurien d'anar prenent aquests acords.

La nostra esmena fa èmfasi que sigui aquesta comissió la que faci una proposta que després es discuteixi i es voti en el Ple sobre quines vies per exercir la consulta o el referèndum; que això, evidentment, hagi de passar

per una negociació amb l'Estat, per tant que això impliqui que hi hagi també un debat en el Congrés dels Diputats, en les formes, calendari i format que aquesta comissió i els grups que la integren decideixin impulsar i s'encarreguin d'impulsar, i que aquesta comissió també decideixi quina és la participació del mateix Parlament en aquesta negociació amb l'Estat, entenent que és evident que el Govern de la Generalitat ha de tenir un paper, doncs, de lideratge o central en la negociació amb el Govern central, però que el Parlament no pot quedar tampoc relegat en aquesta negociació o en aquest paper.

I, per tant, també d'establir o de concretar, com dèiem abans, en el punt cinquè, quina és la relació amb el Pacte nacional pel dret a decidir; de conjuntament amb tots els agents socials i institucionals decidir el format, en el moment en què s'hagi acordat la via, doncs, d'aquesta consulta, i que sigui aquesta comissió, també, la que participi en l'explicació de tot el procés, en el disseny del procés d'una consulta, i en què, si cal, fins i tot, tal com diem en el darrer dels punts, es configuri una comissió d'acompanyament perquè el procés tingui el seguiment adequat.

Ens semblava que aquests..., poden ser també altres, però que aquests objectius o, millor dit, aquestes funcions concretaven l'objectiu d'impuls legislatiu. I al nostre entendre seria bo que avui poguéssim debatre o com a mínim acordar alguna d'aquestes propostes, algun d'aquests punts, per donar contingut al pla de treball i a la feina a fer per aquesta comissió.

Gràcies, presidenta.

La presidenta del Parlament

Doncs, a continuació, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Socialista, el senyor Maurici Lucena, tant per presentar la seva esmena com posicionar-se sobre el pla de treball.

Maurici Lucena i Betriu

Molt bé, doncs; moltes gràcies, presidenta. Nosaltres, amb caràcter general, el pla de treball ens sembla bé, perquè creiem que reflecteix l'esperit de les converses que hem mantingut amb vostè abans de l'estiu i també perquè sobretot reflecteix l'esperit del que entenc que tots els grups polítics que estem reunits en aquesta comissió, doncs, defensem.

I per això voldria començar, doncs, una vegada més, confirmant o subratllant el compromís del Grup Socialista amb l'exercici del dret a decidir dels ciutadans de Catalunya, perquè entenem que és un concepte que en abstracte ha existit sempre i està associat inherentment a la condició de Catalunya com a país, i la diferència respecte al passat és que simplement ara sabem, per les enquestes i pels resultats electorals, que una gran majoria dels catalans, dels ciutadans de Catalunya volen exercir-lo, i per aquesta raó el Partit Socialista el recolza. Aquest dret a decidir entenem que s'ha de materialitzar a través d'una consulta o referèndum, amb una pregunta clara i pactada amb el Govern espanyol sobre el futur de Catalunya.

I aleshores, partint d'aquesta base, el que voldria és, de nou, també, celebrar que aquest és el fòrum on nosaltres creiem que s'han de discutir els aspectes que haurien de perfilar la celebració de la consulta o el referèndum, el Parlament de Catalunya. La resta d'iniciatives són molt respectables, però en una democràcia parlamentària la política la fan no només però sobretot els partits polítics. I, per tant, pensem que aquest sí que és el fòrum adequat i més que algunes de les reunions que s'han mantingut, que són respectables, però, com dic, tenen un caràcter extraparlamentari que en cap moment pot furta la funció principal del Parlament.

I connectant el que acabo de dir amb la important resolució que es va aprovar al Parlament de Catalunya, amb cent quatre diputats, amb què s'instava o, si em permeten el verb, s'obligava el Govern de la Generalitat de Catalunya a negociar amb el Govern espanyol la celebració d'aquesta consulta, nosaltres entenem que el primer que ha de fer una comissió d'estudi sobre el dret a decidir és demanar que comparegui el màxim responsable del Govern de la Generalitat de Catalunya, el president Artur Mas, perquè ens expliqui quin és el grau de compliment de la resolució del passat mes de març, que l'obligava a negociar la celebració d'aquesta consulta sobre el futur de Catalunya amb el Govern espanyol.

Ens agradaria saber les converses mantingudes, tant telefòniques com presencials, amb el Govern espanyol del president de la Generalitat de Catalunya i de tots els consellers, i ens agradaria també saber quines són les reunions o els mecanismes que preveu el president Mas per seguir donant compliment a la resolució del Parlament.

Tot això perquè nosaltres entenem que aquesta consulta que materialitzi el dret a decidir de Catalunya només es pot fer com s'ha fet en el món civilitzat, és a dir, de manera pactada amb el Govern espanyol i per tant inserida en la legalitat, que és una única legalitat i no en plural. Ha de ser una consulta, per tant, legal i acordada.

I celebrem, en aquest sentit, doncs, que en el punt número 3 del pla de treball que ens proposa la presidenta es parli dels referents que nosaltres pensem que són els únics vàlids, el Quebec i Escòcia, i que ens estalviï alguns dels que són referents per a altres formacions polítiques, que entenem que no tenen res a veure amb el cas de Catalunya.

Posicionant-nos sobre les esmenes concretes, primer, explicant les esmenes del Grup Socialista, ja he explicat que introduiríem..., més que una esmena de modificació, entenem que podríem ara, sobre la marxa, modificar-la com a esmena d'addició, perquè malgrat que pensem que el senyor Viver i Pi-Sunyer, doncs, ja ha comparegut reiterades vegades al Parlament de Catalunya, nosaltres creiem que, bé, si la resta de grups polítics volen que hi torni a comparèixer, no hi tindriem inconvenient, i per tant podríem convertir la nostra esmena en una esmena d'addició, sempre que s'entengui que la primera compareixença, per pur sentit comú, hauria de ser la del president Mas.

I sobre la resta d'esmenes que el Grup Socialista ha presentat, doncs, ens unim a l'aclariment que ha fet la presidenta, i ens sembla bé que el punt... –perdó, el tinc aquí–, el punt cinquè, doncs, es suprimeixi.

I, sobre el punt sisè, estariem també oberts a, de viva veu, retirar l'esmena amb el benentès que aquestes compareixences de representants i institucions estatals i europees, etcètera, quedessin incloses en el punt número 3.

És a dir que voldríem tenir la flexibilitat de poder demanar la compareixença de persones que podrien entrar en la categoria del punt sisè si ho subsumim en el punt tercer. És a dir que sí, que la podem retirar, amb aquest benentès, que entenc que no provocaria cap problema.

I sobre les esmenes presentades pel Grup d'Iniciativa per Catalunya, doncs, voldríem fer les següents consideracions. Nosaltres no hi tenim, respecte de cap dels punts de l'esmena, res en contra. Però sí que voldríem aclarir que, entenent que la naturalesa d'aquesta comissió és una comissió d'estudi..., que, per tant, alguns dels verbs, sobretot dels punts 8.4, 8.5 i 8.6, seria convenient suavitzar-los, perquè una comissió d'estudi entenem que en cap cas és, doncs, l'ens competent per establir, concretar o inclús participar, perquè això el que ha de..., diguem-ne, és condensar en una sèrie de recomanacions o en un informe que en tot cas recullin, doncs, altres comissions o el mateix Ple del Parlament, o en el seu cas el Govern, i que sigui el que concret, estableixi o materialitzi.

Amb aquesta, diguem-ne, precisió, podríem estar d'acord amb les esmenes o amb els punts de l'esmena presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta del Parlament

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, per posicionar-se, la senyora Gemma Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Gràcies, presidenta. Bé, amb relació al pla de treball, nosaltres hem de manifestar la plena coincidència amb el plantejament que es fa, sobretot, a més a més, afegint-hi les explicacions que avui ha donat la presidenta i que, com ella bé ha explicat, és el resultat de les converses mantingudes amb els diversos grups parlamentaris aquí, presents a la comissió.

Per tant, entenem que el que avui aprovem és el pla de treball de la primera fase, eh?, i que aquest és el document, doncs, que exposa el desenvolupament d'aquest primer tram de treball de la comissió.

Nosaltres volem posar en valor aquest pla de treball, volem posar en valor la comissió i també volem posar en valor el concepte que aquí ens aglutina a tots els membres d'aquesta comissió, que és el dret a decidir.

I, per tant, a partir de la conceptualització de l'objecte de la comissió, que es fa en el punt 1, diferenciem cla-

rament el que seria la fase A, o la primera fase, de la fase segona, que seria l'impuls polític.

Per tant, entenem que ens trobem en aquesta primera fase d'estudi, eh? I en això m'avanço, doncs, a l'hora, després, de comentar i valorar les esmenes presentades per alguns grups.

Pel que fa a l'estudi, nosaltres entenem que l'elaboració, en primer lloc, d'un informe a partir de les compareixences i, després, d'unes conclusions d'aquest informe, ens sembla que metodològicament, doncs, és el millor full de ruta metodològic per poder elaborar unes conclusions, però el que no podem ara és avançar-nos a aquestes conclusions, eh?

Per tant, per rigor institucional, entenem que el que correspon ara és donar-hi valor, a aquesta comissió, i a més a més situar-la en un marc on efectivament l'eix parlamentari és l'eix essencial des del punt de vista democràtic, però ha d'estar visualitzada, aquesta comissió, com a complement també del treball que s'està desenvolupant des del Consell Assessor per a la Transició Nacional, des del Pacte nacional pel dret a decidir, des de la mateixa societat civil i des del mateix Govern, que legítimament té la seva acció de govern a impulsar també en aquest tema.

Això no li treu ni desmereix aquest concepte d'eix parlamentari que té la Comissió pel Dret a Decidir, perquè què hem guanyat amb aquesta comissió? Hem guanyat una unitat àmplia, una capacitat de treball de forma conjunta entorn d'un dret que hem de desenvolupar al màxim, que és el dret a decidir, com a denominador comú i com a creença democràtica, com una causa justa, i a més a més com un principi democràtic, que és un valor polític que estructura l'ordenament jurídic i que parteix i habilita els futurs compromisos polítics que hàgim d'adquirir.

Per tant, sí que fem valor d'aquesta actitud que palpem en tots els grups parlamentaris de visualitzar la comissió com un instrument en positiu i no com un obstacle polític. Volem donar-li un valor com a instrument en positiu.

En principi, nosaltres estem d'acord, tal com hem exposat, amb tot el plantejament que fa la presidenta avui, d'explicació d'aquest pla de treball. I, per tant, al punt 2, metodològicament, hi donem tot l'acord.

Al punt 3, pel que fa a la primera compareixença del senyor Carles Viver i Pi-Sunyer, també, perquè entenem que el contingut de l'informe del Consell Assessor per a la Transició Nacional és molt rellevant, és un gran treball tècnic, un gran treball teòric; hem d'aprofundir-lo entre tots plegats. Es treballa de forma molt focalitzada entorn del dret a decidir i el volem conèixer en profunditat.

Volem tenir la capacitat de fer una interlocució directament amb aquest compareixent en base a aquest contingut d'aquest informe, que en algunes qüestions ja dona resposta a alguns dels plantejaments que l'esmena d'Iniciativa per Catalunya planteja en la seva proposta d'esmena del pla de treball.

Per tant, creiem que val la pena donar-hi aquesta entitat pròpia, a aquest informe, i també a la figura del senyor Carles Viver i Pi-Sunyer.

En segon lloc, pel que fa al punt 4, nosaltres ens reservem la possibilitat d'oferir els noms d'aquests compareixents, que ja li avancem que no serien més de cinc persones, i que n'estem ara mateix acabant d'ultimar el consentiment per ser proposats en aquesta fase primera de proposta.

Pel que fa al punt 5, coincidim amb el seu plantejament i amb el de la resta de grups parlamentaris a reduir al màxim les compareixences dels representants de la societat civil per no redundar i per no allargar el treball de la comissió.

Ara, sí que concretaríem, i ja ens avancem, la compareixença de l'Assemblea Nacional de Catalunya, d'Òmnium Cultural, de l'entitat Sobirania i Justícia, i dels representants que el Pacte nacional pel dret a decidir acordi; és a dir que en una reunió del Pacte nacional pel dret a decidir s'elabori la decisió de quins són els representants que han de compareixer en aquesta comissió, de tal manera que així garantim la màxima participació democràtica en aquesta comissió però tampoc abundem ni reitem les compareixences que no siguin imprescindibles per tal de mantenir el treball directament vinculat a l'objecte d'aquesta comissió.

Pel que fa al punt 6, estem d'acord amb les propostes que ha avançat la presidenta. També ens reservem la possibilitat d'oferir algun nom afegit a aquestes institucions de la Unió Europea.

I pel que fa a les esmenes presentades tant pel Partit Socialista de Catalunya com pel Grup d'Iniciativa Catalunya Verds, nosaltres entenem que hi ha una bona voluntat de treball i per tant les interpretem com una contribució que haurà de ser recollida en algun moment i sobretot, entenem, pel que fa a la valoració de l'impuls polític, en una segona fase.

És per això que no estem d'acord que hagi de ser ara el moment de sol·licitar la compareixença del president de la Generalitat, entre altres qüestions perquè ha estat pública la remissió d'aquesta carta, ha estat pública la posició que el ministeri o que el president del Govern espanyol està tenint sobre el tema, i, per tant, no hi ha informació afegida, i seria saltar-nos la fase d'estudi, que és imprescindible per donar rigor institucional a aquesta comissió parlamentària.

Per tant, nosaltres, de moment, entenem que no procedeix acordar aquesta comissió, però sí que ens reservem la possibilitat, òbviament, que, en el seu moment, quan s'hagi de rendir comptes del treball polític que s'hagi, doncs, d'explicar amb relació al procés engegat quant a la consulta, es pugui acordar la compareixença que ara mateix es sol·licita.

Pel que fa al pla de treball presentat per Iniciativa, reitero el que he dit anteriorment. Hi han alguns dels punts que ells plantegen que estan perfectament inserits i estudiats en l'informe del Consell Assessor per la Transició Nacional, perfectament desenvolupats.

Per tant, entenem que el full de ruta no es pot decidir ara; el full de ruta l'hem d'anar construint a mesura que el treball de la mateixa comissió, que és dinàmic, que és interactiu i que és flexible, es pugui anar, doncs, concretant.

Per tant, avui no és un dia per acordar un full de ruta cap a la consulta; avui és un dia per acordar un full de ruta d'aquesta comissió i una metodologia de treball que permeti que aquesta comissió ens aporti quelcom de plus, que quan hem arribat aquí no tenim, que pugui facilitar la concreció d'aquesta data, d'aquesta pregunta i finalment d'aquesta concreció cap a l'exercici material del dret a decidir.

Gràcies.

La presidenta del Parlament

A continuació, té la paraula el senyor Quim Arrufat, en nom del Grup Mixt.

Quim Arrufat Ibáñez

Moltes gràcies. Bé, en termes generals estem d'acord en el primer plantejament d'aquest pla de treball, centrat en l'estudi.

Nosaltres entenem que, en la seva funció de comissió d'estudi, aquesta comissió no hauria de duplicar les funcions del Consell Assessor per a la Transició Nacional. És a dir, l'anàlisi jurídica de l'aplicació, de l'aplicabilitat del dret a decidir en el marc constitucional espanyol ja ha estat feta o ja s'està fent des d'un altre marc, i, per tant, hi hauria simplement una exposició aquí, si es creu necessària, però res més; és a dir, no cal aprofundir-hi més.

Entenem que la funció de consulta a la societat aquesta comissió és innecessari que la tingui; hi ha altres àmbits, de fet hi ha multiplicitat d'àmbits on s'està donant aquesta consulta i aquesta opinió de la societat civil organitzada, i entenem que seria una duplicitat innecessària portar-ho a aquesta... No ens hi oposarem, òbviament, però entenem que pot omplir, perquè a més a més la societat civil organitzada és àmplia, diversa i extensa, pot omplir moltes sessions de treball d'aquesta comissió, complint una funció o atorgant a aquesta comissió una funció que trobem que no és la principal que ha de tenir, és a dir, la de consulta de la societat civil organitzada, sinó la d'estudi i operativitat de l'exercici del dret de decidir.

El que sí que trobem rellevant –i aquí ens oposem, doncs, a l'esmena del Partit Socialista que suprimeix o que demana suprimir, si no m'equivoco, el punt 6–, trobem d'especial rellevància l'estudi de casos comparats, del Quebec i d'Escòcia, d'altres també, però del Quebec i d'Escòcia principalment, i sobretot que passin per aquesta comissió –o, si no, passen que es traslladi a la comissió, si cal, perquè és l'altra funció que esmentaré ara, la que pretén la CUP que tingui aquesta comissió, la que proposa la CUP que tingui aquesta comissió–, en tot cas, les institucionals internacionals i persones rellevants en l'àmbit jurídic internacional, és a dir, de les relacions internacionals, perquè és finalment on es

concreta el reconeixement del dret de decidir dels catalans i les catalanes, és a dir en l'escena internacional.

Per tant, prioritat màxima en l'estudi de casos comparats i en la presència de persones rellevants en l'àmbit jurídic internacional és el que pensem nosaltres que té com a punt pesant aquesta comissió en la seva funció d'estudi.

Pensem també que, la seva funció per impulsar iniciatives polítiques i legislatives, hauria de quedar clar des del principi si la té o no la té aquesta comissió; si només estudiarà i emetrà un informe final sobre què han dit aquestes persones rellevants en els diferents àmbits jurídics i farà un informe i ja està, o també podrà acordar impulsar iniciatives, i, si acorda impulsar-les, si també tindrà aquesta última funció que pensem nosaltres que hauria de tenir, si no aquesta comissió, algun altre tipus d'espai conjunt de les formacions polítiques representades en aquest Parlament favorables al dret de decidir, que és la de representació del dret de decidir quan s'escaigui.

És a dir, les negociacions..., la representació internacional o fins i tot a nivell estatal del dret de decidir o de la voluntat majoritària del dret de decidir, fins que no hi hagi consulta o el que hi hagi d'haver, perquè ho parli la societat, l'exercirà únicament el Govern, amb tots els perills que nosaltres hem dit que comporta, tots els riscos que comporta de desprestigi del lideratge del dret de decidir, o la podrà exercir també conjuntament el Govern amb el Parlament, és a dir, amb la representació de les forces polítiques favorables al dret de decidir?

Nosaltres pensem que és important, perquè finalment pel que estem treballant no és per l'exercici del dret de decidir de la Generalitat de Catalunya, és a dir, del Govern, sinó de la societat catalana. I, per tant, la representació jurídica més propera o més fidedigna i més oficial de la població catalana a dia d'avui és la seva representació parlamentària aquí, al Parlament de Catalunya.

I, per tant, recapitulo, funció d'estudi, d'aquesta comissió, sobretot en l'àmbit internacional, sobretot, perquè de l'anàlisi jurídica constitucional dins de l'Estat espanyol el Consell per a la Transició Nacional ja se n'està ocupant; funció d'impuls d'iniciatives polítiques i legislatives, i funció de representació de la voluntat majoritària de les forces polítiques del Principat de Catalunya per exercir el dret de decidir en allò que tingui a veure amb les negociacions amb l'Estat espanyol i amb negociacions a nivell internacional, si s'escau.

Pels compareixents que se'ns van comunicar abans de l'estiu, nosaltres hi estem en general d'acord, amb el plantejament, excepció feta, no perquè no hi estiguem d'acord, sinó perquè pensem que no és la funció que li pertoca a aquesta comissió de forma prioritària, de la funció, com ja he dit, de consulta a la societat civil organitzada. Cap problema si es vol fer, però ho pot allargar innecessàriament, i pensem que no és la funció principal d'aquesta comissió tornar a consultar la societat civil organitzada sobre què en pensa del dret

de decidir, sinó, com ja he dit, estudi, impuls i representació.

Per tant, estarem molt d'acord amb... Bé, pensem que la presència del president de la Generalitat..., no ens hi oposarem, però no és prioritària en aquesta primera fase. Crec que és pública tota la informació respecte de la no-resposta de l'Estat espanyol a la seva demanda feta per carta.

Nosaltres no hi som favorables, però en tot cas hauria de ser matèria d'aquesta comissió enviar el cas dels catalans al Congrés dels Diputats; és una fórmula que no compartim, però en tot cas ha de ser debatut. I ho dic en relació amb les propostes d'Iniciativa per Catalunya referents a enviar-ho al Congrés dels Diputats.

Però sí que estem molt d'acord amb la resta de propostes, és a dir a partir de la 8.4, que fan referència justament a la funció d'impuls d'aquesta comissió i a la funció d'implicació directa d'aquesta comissió en la promoció del referèndum i de l'exercici del dret de decidir.

I després coincidim, com a última aportació, plenament amb la justificació de l'esmena d'Iniciativa, aquella que fa referència al fet que cal traspasar el pes únic que manté ara del lideratge de tot el que té a veure amb el dret de decidir, que té, del Govern, com a mínim al Parlament, però també a la societat.

No hem d'oblidar que, ara mateix, i d'acord amb el pacte signat entre Convergència i Esquerra, en el seu apartat, diguéssim, per promoure o per fomentar el dret de decidir, hi ha tres espais que es posen en marxa: hi ha el Consell per a la Transició Nacional, en el qual hi ha una sèrie d'experts –nosaltres, òbviament, no hi som presents–, hi ha una sèrie d'experts que hi han participat; hi ha un pacte nacional, que, de moment, per deliberar, no està servint, que està servint per posar de manifest una voluntat majoritària de la societat civil organitzada favorable al dret de decidir, amb diferents matisos però favorable, però que no serveix com a espai operatiu per deliberar i prendre decisions, almenys de moment, ni sabem si és el seu objectiu, i després hi ha aquesta comissió, que esperem que sí que tingui aquestes funcions de presa de decisions conjuntes, de debat conjunt, de presa d'iniciatives conjuntes, perquè, si no, bàsicament, per molts espais que hi hagi, hi ha forces polítiques que ens veiem excloses del lideratge o de tot el que té d'operatiu l'impuls del dret de decidir en aquest país.

I res més.

Moltes gràcies.

La presidenta del Parlament

Té la paraula, a continuació, el senyor Jordi Turull, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Jordi Turull i Negre

Sí; moltes gràcies, presidenta. Bé, nosaltres manifestar-nos, primer, per donar suport al pla de treball que ha explicat la presidenta; un pla de treball que nosaltres, com ja s'ha dit aquí, també, l'entendem, doncs, de

manera..., obert i dinàmic, i, per tant, que es pot anar modificant o ampliant al llarg del que aniran sent les tasques d'aquesta comissió, no?

A partir d'aquí, les esmenes que hi han, doncs, no les compartim, entre altres coses perquè l'esmena d'Iniciativa el que planteja és una redefinició de les funcions, i nosaltres entenem que això ja ho vam discutir en el seu moment i ho vam acordar en el seu moment: una comissió d'estudi és una comissió d'estudi i ha de servir per dotar-nos de molta informació, de poder-la contrastar, de poder rebatre, de poder tenir més elements a l'hora de prendre decisions, no?

Respecte a la petició que fa el PSC de la compareixença del president Mas, doncs, nosaltres no hi estem d'acord per diversos motius. Insisteixo que això és una comissió d'estudi. Crec que el lloc digne i solemne perquè el president Mas pugui explicar tot el que són les qüestions amb relació a aquest tema, com d'altres temes, és en els diferents mecanismes que té establert aquest mateix Parlament. I, per tant, sobre les negociacions..., que, d'entrada, també per aquesta qüestió, el president no ha enganyat mai a ningú, i nosaltres hi estem absolutament d'acord: han de ser negociacions discretes i s'han d'anar produint al llarg del temps, en aquest període, no? I, per tant, començar en aquest període en què estem la compareixença del president, ara, en aquests moments, en una comissió d'estudi, jo crec que és més partidari que els grups puguem preguntar al president, ja sigui en la sessió de control, ja sigui en debats que tindrem prou importants, doncs, en aquest primer trimestre, tot el que hi ha amb relació a aquesta qüestió, no? Nosaltres estem d'acord amb el plantejament que s'ha fet del pla de treball.

Pel que fa a la societat civil, aquí fa de mal fer, perquè no saps si es pot interpretar com que no volem que comparegui la societat civil –cosa que nosaltres no voldríem de cap de les maneres–..., o l'altra és que ens diguin: «Escolteu, determineu-nos quin és l'espai en què nosaltres puguem participar, perquè aquest no es vagi multiplicant.» I ja hi ha l'espai del Pacte nacional pel dret a decidir.

Però també vull recordar –i quan deia allò que el pla de treball ha de ser dinàmic i obert– que aquí es va fer l'oferiment també a aquella societat civil organitzada que estigui radicalment en contra que Catalunya exerceixi el seu dret a decidir que també pugui tenir la seva veu aquí, al Parlament. I això nosaltres ho reiterem. Fins ara no hi ha hagut, doncs, en cap sentit, aquesta oportunitat.

Hi ha una mica el debat de, un espai, si no és a la comissió d'estudi, quin serà, per a la centralitat del Parlament, que és un mandat que hi ha i que l'ha de tenir. Clar, nosaltres..., és a dir, un espai, si no és la comissió..., quin ha de ser l'espai per què el Parlament pugui concretar la seva centralitat? És que és el Parlament, l'espai; és el Parlament, l'espai, no? I, per tant crear un altre organisme, una altra comissió, una subcomissió, un no-sé-què... Nosaltres creiem que, a partir de tot el que anem aprenent, contrastant en aquesta comissió, és en el Parlament, de la mateixa manera que hem anat impulsant i estem impulsant coses, que, en

la mateixa dinàmica parlamentària, hem de ser capaços de consensuar des del Parlament les decisions importants que s'hagin de prendre en relació amb l'exercici del dret a decidir.

Ho hem estat capaços de fer fins ara. Alguns hi han estat sempre, alguns altres hi han sigut en alguna ocasió i en altres ocasions no hi han estat, però jo crec que el Parlament ofereix, doncs, uns mecanismes i unes dinàmiques perquè des del Parlament puguem impulsar –perquè al final haurà de ser així– allò que, a partir del que es treballa en aquesta comissió, es consideri oportú impulsar, igual que coses que s'hauran de poder decidir: el mecanisme legal, la data, etcètera, la pregunta; ha de sortir de la dinàmica, evidentment, i del consens de les forces polítiques parlamentàries en el Parlament. Però no cal que creem un altre organisme ni que a una comissió d'estudi li donem un paper que vagi més enllà del que és una comissió d'estudi.

Va ser, en el pacte fiscal, una dinàmica similar, en què hi va haver una comissió que ho va estudiar, que va fer tota una sèrie de propostes, però va ser en la dinàmica parlamentària, a través dels representants de cada grup o dels lideratges de cada grup, que es va intentar consensuar, doncs, unes actuacions, unes dinàmiques i unes propostes, no?

Per tant, nosaltres entenem que en aquesta primera fase hi hagi el pla de treball que proposa la presidenta i que no barregem pla de treball amb noves funcions de la comissió d'estudi, que en el seu moment ja vam ser capaços de pactar entre les diferents forces polítiques.

I reitero el compromís i la voluntat d'aquest grup parlamentari, que tots aquells passos que s'hagin de concretar amb relació al dret a decidir han de tenir i treballarem perquè tinguin entre tots el màxim consens de les forces polítiques, però no tancat en aquesta comissió, sinó tancat en la dinàmica del Parlament de Catalunya. És un mandat en què el Parlament ha de tenir un paper central, en aquest procés històric, el tindrà, nosaltres treballarem perquè aquest daixò el tingui, però no ens semblaria bé barrejar dues coses diferents, una és la dinàmica política i de decisió política que hem de ser capaços de fer en aquest Parlament, i l'altra és la tasca que ha de fer una comissió d'estudi que ens ha d'omplir, doncs, d'arguments i de poder-los contrastar.

Per tant, nosaltres seríem partidaris del pla de treball tal com l'ha presentat la presidenta, amb les seves pròpies esmenes, però sobretot tenint en compte una cosa, que el fet d'això de la societat civil, doncs, és en el sentit..., també ho deia el representant de la CUP, em sembla que ho hem dit tots, no en un sentit que no volem que hi siguin, sinó en un sentit de no marejar-los més del compte i que, si algú sí que insisteix que vol venir, per nosaltres no tindrà cap problema a poder assistir aquí i dir la seva, però em sembla que aquesta primera fase és molt clar l'objecte que té, i per tant donaríem suport a això.

La presidenta del Parlament

A veure, escoltades totes les intervencions, entenc que en un primer moment hauríem de donar per aprovat el

pla de treball de la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir presentat per aquesta presidència, amb les matisacions que s'han fet en el sentit de, en el punt cinquè, concretament, canviar d'alguna forma la redacció que permeti donar entrada a aquelles entitats o institucions que es considerin necessàries i molt rellevants, potser sense posar-hi noms i cognoms, per evitar que en aquest sentit, doncs, quedin subscrietes en el document, i després tenir en compte sobretot els noms d'aquelles persones o d'aquelles institucions que a cada un dels grups li interessin.

Jo crec que no ha de sortir en aquest document inicial, sinó que, a partir d'aquest document, s'obre d'alguna manera un termini, en el sentit més ampli, perquè des de la Mesa de la comissió se'ls enviï els noms corresponents, per exemple, al Quebec i a Escòcia, i dir també aquells contactes que s'han tingut o que es poden tenir més fàcilment. Recordar que en aquest sentit vaig parlar amb el conseller de la Presidència per evitar duplicitats, perquè també el consell assessor pensa convidar personalitats. I llavors jo crec que valdria la pena aprofitar aquestes invitacions i poder afegir-nos a la invitació i que poguessin venir a la Comissió d'Estudi del Dret a Decidir.

Així vam quedar abans del mes d'agost i en aquest sentit, en aquestes dues setmanes, podem tenir noms i cognoms, els els traslladem i vostès ens diuen si hi estan d'acord o si hi afegirien alguna persona més. Des del nostre punt de vista, l'important seria confirmar la primera de totes en el sentit de convidar el senyor Viver Pi-Sunyer, el tenim més a l'abast, podria ser en la propera reunió, i sí que dir-los que les reunions serien, en principi, quinzenals, si és possible els dimarts, malgrat que la propera seria en dilluns, perquè el dimarts dia 17 a mi m'és impossible per raons d'agenda, però podria ser el dilluns dia 16. I sí que a partir d'aquesta sessió seria més fàcil potser d'entrada convidar els senyors Miquel Roca, Herrero de Miñón i Pérez-Llorca, i, en canvi, passar per a d'aquí a un mes les corresponents al Quebec i el Canadà, que sempre hi poden haver més dificultats tant per posar-nos d'acord amb ells com pels viatges corresponents.

En aquest sentit vull preguntar els membres de la comissió si estan d'acord a aprovar per unanimitat aquesta primera proposta del pla de treball, amb aquestes matisacions que he fet ara, no afegint les dues esmenes sinó que les dues esmenes les deixaria per després.

(Maurici Lucena i Betriu demana per parlar.)

Senyor Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

És una pregunta, presidenta, perquè jo he entès de la seva primera intervenció que el punt número 5 vostè al principi he entès que proposava suprimir-lo i ara...

La presidenta del Parlament

Sí...

Maurici Lucena i Betriu

...ara deia que redactar-lo diferent...

La presidenta del Parlament

Redactar-lo diferent, atès que dos membres de la comissió han demanat que, en algun cas, alguna entitat potser sí que seria necessària, però sense dir noms ni cognoms...

Maurici Lucena i Betriu

Però no hi cabrien..., les entitats, com que estan representades per una persona física, no cabrien en el punt 3, per entendre'ns?

La presidenta del Parlament

Podrien estar en el punt 3 o podrien estar en el punt en el qual... (*Veus de fons.*) En el punt 3, sí -sí, sí-; podrien estar en el punt 3, com un tercer paràgraf. Cap problema.

Maurici Lucena i Betriu

Sí, ho dic per...

La presidenta del Parlament

Sí -sí, sí. (*Gemma Calvet i Barot demana per parlar.*) Senyora Gemma Calvet.

Gemma Calvet i Barot

Sí. Com que aquest és un treball històric, el d'aquesta comissió, per nosaltres és important que tingui un punt propi, és a dir que es mantingui el punt 5, perquè entenem que té una naturalesa i una entitat pròpia, el concepte «societat civil». I, en tot cas, estem d'acord amb aquest matís en la redacció.

És a dir, jo els demanaria que mantinguéssim el punt d'entitats de la societat civil, però reduint la representació i conceptualitzant-ho de forma autònoma, perquè no té res a veure amb el punt 3.

La presidenta del Parlament

«Compareixences de representants de la societat civil», i prou?

Gemma Calvet i Barot

Exacte.

La presidenta del Parlament

Llavors vostè demana mantenir el punt 5 en aquest sentit?

Gemma Calvet i Barot

Sí.

(*Dolors Camats i Luis demana per parlar.*)

La presidenta del Parlament

Senyora Camats...

Dolors Camats i Luis

La fórmula que es triï ens serà correcta. Simplement mencionar que nosaltres havíem demanat que es fes referència que bona part de la societat civil que recolza el procés està en el Pacte nacional pel dret a decidir i que, per tant, potser la manera més ràpida era fer referència a quin vincle ha de tenir la comissió amb el pacte o, fins i tot, el Grup d'Esquerra proposava que el mateix pacte decidís quines entitats compareixen. És a dir, no cal especificar la fórmula, però en tot cas la referència potser ajudava a aclarir-ho.

I, en tot cas, nosaltres sí que voldríem fer el segon torn sobre la nostra esmena quan...

La presidenta del Parlament

D'acord. Jo..., bé, si no hi ha inconvenient, es pot establir el punt 5, jo diria genèricament, i en el moment..., més que parlar del pacte nacional, jo ho faria genèricament. I tenint en compte que queda clar el que han suggerit alguns grups, en el moment en què plantejem quines compareixences d'aquest punt 5 són necessàries, doncs, tindrem també coneixement de si s'ha creat la comissió permanent del pacte nacional, perquè jo recordo que es va quedar..., el que passa és que, com que va ser també a mitjans de juliol, probablement ara, el mes de setembre, podríem saber-ho. I jo no diria res més, sinó que ho deixaria en genèric.

Llavors, si els sembla bé, donem per aprovada aquesta primera fase, amb aquest pla de treball; si els sembla bé, ho donem per aprovat, i passem a la votació, si és necessària, de les dues esmenes presentades. D'acord? Senyora...? (*Pausa.*)

Tothom d'acord amb la primera part? (*Pausa.*) D'acord. Queda aprovat, llavors, per unanimitat.

I senyora Camats...

Dolors Camats i Luis

Gràcies, presidenta; només per posicionar el nostre grup en funció de l'esmena, després d'haver sentit l'opinió de la resta de grups parlamentaris, perquè nosaltres enteníem que avui és el dia en què aprovem el pla de treball i per tant el full de ruta de la comissió, el llistat de compareixences com acabem de fer, però també concretar les funcions i els objectius d'aquesta comissió. I d'aquí, la nostra esmena.

No els negaré que l'esmena..., i després de sentir alguns dels comentaris a la comissió, ens fa patir, no?, o sorgeix d'un cert patiment que es compleixi el primer dels objectius de la comissió, que és comissió d'estudiar, no?, d'estudi, i que estudiem els informes que s'han fet arribar i, per tant, que hi hagi una anàlisi jurídica, que hi hagi una anàlisi comparada d'experiències in-

ternacionals, que hi hagi també un coneixement acadèmic i també polític, no?, de gent que té molt a dir i sap sobre aquest procés, però que la comissió es limiti només a l'estudi, quan, clarament, en el pla de treball que acabem d'aprovar per unanimitat, parla que aquesta comissió ha d'estudiar però també impulsar iniciatives polítiques i legislatives amb l'acord dels membres de la comissió. Hi trobem a faltar, per dir-ho així, com es concreta aquesta iniciativa política i legislativa.

Entenem que és de mètode i no pas que és política, no?, la necessitat de concretar-ho. Perquè el dubte és: si tenim informes del Consell Assessor per a la Transició Nacional i informes de l'Institut d'Estudis Autonòmics que ens obren una via o ens obren diferents vies, fins a cinc vies possibles per tirar endavant i exercir una consulta, nosaltres entenem que qui ha de decidir la via o qui ha de proposar per on seguim, qui ha de proposar l'escenari per tirar endavant és aquesta comissió, modestament, perquè, efectivament, com diu el senyor Turull, sigui el Parlament qui ho decideixi, en el Ple o en el format que es decideixi, però que d'alguna manera s'ha de poder treballar.

No és pas la intenció, tampoc, no?, d'entorpir res, sinó precisament de concretar, de posar concreció i celeritat a aquest procés. I, per tant, si ha de fer més consens i ha d'ajudar, nosaltres retirarem aquesta esmena per tal que sigui tinguda en consideració quan acabem aquesta primera fase que acabem d'aprovar, i perquè entenem, a l'octubre o al novembre, un cop acabades les compareixences, sí que puguem entrar en aquesta feina concreta que nosaltres intentàvem detallar avui i que ens ha de portar a poder celebrar una consulta a casa nostra.

Gràcies.

La presidenta del Parlament

Jo li ho agraeixo, senyora Camats, perquè precisament aquesta era la voluntat inicial, i per això jo parlava sempre de primera fase del pla de treball, i que a partir d'aquesta primera fase i amb tots els elements sobre la taula podrem anar parlant i discutint i debatent la segona fase, o la tercera, que sigui necessària.

Per tant, moltes gràcies.

I, llavors, només ens queda l'esmena del senyor Lucena; quedaria, entenc jo, el primer punt, que és la compareixença del president de la Generalitat, que, en principi, doncs, no hi ha una...

Maurici Lucena i Betriu

Però la podem votar?

La presidenta del Parlament

La podem votar, si vol, sí -sí, sí.

Per tant, la posem a votació..

Maurici Lucena i Betriu

No, perquè ens reafirmem en la necessitat que...

La presidenta del Parlament

La posem a votació.

Maurici Lucena i Betriu

Molt bé.

La presidenta del Parlament

Per tant, vots a favor de l'esmena socialista?

Vots en contra?

I abstencions?

Per tant, ha quedat rebutjada per 33 vots a favor, 71 en contra i 1 i mig d'abstencions, 1 i mig.

Doncs, res més. Els emplaço –encara que ho facin per escrit– per al dia 16, però a més a més els enviarem noms de... (*Veus de fons.*) I poden completar perfectament els noms de les persones o les entitats.

Moltes gràcies, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dues del migdia i dos minuts.